

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.056 van 15 november 1996
in de zaak A. 72.014/IV-16.374.**

In zake : Daniël DE KNIJF,
wonende te LOCHRISTI-ZEVENEKEN,
Gaverveld 6

tegen :

de gemeente LOCHRISTI,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Luc VAN PARIJS,
kantoor houdende te GENT
Coupure 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël DE KNIJF op 12 november 1996 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de hem met een brief van 16 oktober 1996 ter kennis gebrachte beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Lochristi tot weigering van de aanvraag om op 19 november 1996 de inkomzaal van het ontmoetingscentrum "Uyttenhove" te gebruiken;

Gezien het verzoekschrift dat Daniël DE KNIJF op 12 november 1996 heeft ingediend om bij wijze van voorlopige maatregel aan de gemeente Lochristi het bevel te geven hem op 19 november 1996 vanaf 19.00 uur toegang te verlenen tot het cultureel ontmoetingscentrum "Uyttenhove" teneinde er de politieke avond, zoals door hem aangevraagd, te houden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 1 miljoen frank;

Gezien de nota en het administratief dossier;

Gelet op de beschikking van 13 november 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 november 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VAN STEENBERGE, die verschijnt voor verzoeker en van Advocaten I. TRAEST en P. AERTS, die loco Advocaat L. VAN PARIJS verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur F. DE BUEL;

Overwegende dat Daniël DE KNIJF op 3 oktober 1996 schriftelijk aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lochristi de toelating heeft gevraagd voor het gebruik, op dinsdag 19 november om 20.00 u, van de inkomzaal van het ontmoetingscentrum Uyttenhove, teneinde er een door het Vlaams Blok, afdeling Lochristi georganiseerde "informatieavond met als gastspreker Filip De Winter" te laten doorgaan; dat het college van burgemeester op 15 oktober 1996 met de thans bestreden beslissing de aanvraag in volgende termen heeft geweigerd:

"(De aanvraag) wordt niet ingewilligd, enerzijds omdat het College vanuit zijn politieke overtuiging om principieel ideologische redenen bezwaar heeft tegen het ter beschikking stellen van de gemeentelijke infrastructuur om aan de politieke formatie van het Vlaams Blok de gelegenheid te geven haar niet-democratische standpunten kenbaar te maken, anderzijds omdat, zolang Uyttenhove reeds eigendom is van de gemeente Lochristi, nog door geen enkele politieke formatie de vraag gesteld werd tot het gebruik van de lokalen, om in politieke samenkomsten aan haar woordvoerder de gelegenheid te geven partijstandpunten te verduidelijken of openbaar te maken, zodat het inwilligen van de vraag een niet gewenst precedent zou stellen";

Overwegende dat de inhoud van de beslissing aan verzoeker ter kennis is gebracht met een brief van 16 oktober 1996; dat verzoeker die brief blijkt ontvangen te hebben op 18 oktober 1996; dat verzoekers raadsvrouw op 21 oktober 1996 de verwerende partij verzocht heeft om op grond van de door haar aangevoerde wettigheidsbezwaren de weigering alsnog te herroepen en haar dit vóór 1 november 1996 mede te delen; dat verzoeker zelf in de gemeenteraadszitting van 4 november 1996 geïnterpelleerd heeft over de weigeringsbeslissing; dat hij dan op 12 november 1996 de voorliggende vordering heeft ingesteld; dat hij op 13 november 1996 de verwerende partij ook heeft gedagvaard voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent teneinde te horen bevelen dat hij op 19 november 1996 toegang krijgt tot het ontmoetingscentrum Uyttenhove;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing aan verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid uiteenzet dat de "geplande politieke avond op dinsdag 19 november 1996" bekendgemaakt is binnen zijn partij en naar de bevolking toe, dat de avond gebonden is aan de politieke actualiteit en dat het dus "uiterst dringend noodzakelijk is dat voor dinsdag 19 november 1996 een beslissing tot voorlopige schorsing wordt genomen" teneinde te voorkomen dat "de vaststaande en moeilijk te

herstellen ernstige nadelen, voortvloeiend uit het niet doorgaan van de politieke vergadering, zich voor verzoeker effectief voordoen";

Overwegende dat de verwerende partij in dat verband opmerkt dat verzoeker, aan wie de bestreden beslissing ter kennis is gebracht op 16 oktober 1996 "niet minder dan vier weken heeft gewacht ... vooraleer tot neerlegging van het verzoekschrift over te gaan", dat hij zodoende te lang heeft getalmd en dat de stappen die hij met het oog op de hervorming van de beslissing bij het bestuur heeft gezet "niet als verantwoording (kunnen) dienen voor het te lange dralen"; dat zij daaruit besluit dat verzoeker "niet de vereiste bekwame spoed aan de dag (heeft) gelegd bij de instelling van haar vordering" zodat hij er zelf oorzaak van is dat de zaak uiterst dringend is geworden, terwijl de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid "een uitzondering blijft, die onmiskenbaar de rechten van de verdediging miskent";

Overwegende dat het beroep op de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, die de rechten van de verdediging en het onderzoek van de zaak tot een strict minimum beperkt, uitzonderlijk moet blijven; dat dergelijk beroep alleen kan aangenomen worden onder de dubbele voorwaarde dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen omdat het nadeel door het verloop van de tijd onherstelbaar zal geworden zijn en dat de verzoeker de nodige inspanningen heeft gedaan om de verwezenlijking van het dreigend nadeel te voorkomen, met name door met de middelen die de wet hem ter beschikking stelt een voor hem gunstige beslissing trachten te bekomen; dat de omstandigheid dat de overheid niet verplicht is te beschikken over een willig beroep, de verzoeker ertoe moet aanzetten, in de gevallen waarin de beslissing een duidelijke tijdslimiet bevat, onmiddellijk ook de

rechter te vatten om te voorkomen dat die rechter, wanneer hij pas in een later stadium wordt geadieerd, zich geplaatsd ziet voor een zaak waarin de verwerende partij, en dit uitsluitend om reden dat de verzoekende partij haar vordering laattijdig heeft ingesteld, meer dan nodig in haar rechten van verdediging wordt beperkt, hetgeen de rechtsstrijd vervormt; dat in die gevallen de verzoekende partij zelf de gevolgen moet dragen van haar laattijdig optreden;

Overwegende dat de verwerende partij het laattijdig instellen van de vordering en de daaruit voortvloeiende beperking van haar rechten van verdediging aan de orde stelt; dat uit het dossier blijkt dat verzoeker zeker op 18 oktober 1996 kennis had van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen en van haar motieven; dat hij de onderhavige vordering pas heeft ingesteld op 12 november 1996; dat hij niet de nodige diligentie heeft betoond om de Raad van State te vatten op een ogenblik dat, zelfs in een procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, de rechten van de verdediging nog behoorlijk konden gewaarborgd worden; dat de Raad van State het uiterst dringend karakter van de zaak, om reden van de houding van verzoeker en de gevolgen die zij heeft op de rechtspleging, niet kan aannemen; dat de vordering tot schorsing om die reden moet verworpen worden;

Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 15 oktober 1996 tot gevolg moet hebben dat ook de accessoire vordering tot het opleggen van een voorlopige maatregel moet verworpen worden,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

De vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien november 1900 zesennegentig door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
K. VANHOUTTE,	toegevoegd griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. VANDENDRIESSCHE.